

Stilling og ringe Betydning, der ikke i nogen særdeles Grad hævede dem over Sognefogderne i det egentlige Kongerige, ligesom der heller ikke er krævet nogen juridisk Uddannelse for at opnaa Ansættelse som Sysselmænd. Forholdene have imidlertid nu forandret sig betydeligt, idet Sysselmændsbestillingerne efterhaanden have vundet meget i Betydning og Anseelse, ligesom der ved adskillige nyere Love er henlagt ikke faa selvstændige og vigtige Forretninger under Sysselmændene. Man mener derfor at turde gaa ud fra, at Sysselmændsbestillingerne i Fremtiden kun ville blive besatte med Mænd med i alt Fald nogen juridisk Uddannelse, ligesom der ikke er Grund til at betvivle, at de nu ansatte Sysselmænd ville være de Opgaver voksne, som en Omdannelse af Udpantningsvæsenet i Overensstemmelse med den i det øvrige Kongerige gældende Ordning vil stille til dem.

Til § 4.

Denne § adskiller sig væsentlig kun deri fra Loven af 1873 § 4, at Fristerne 6 og 8 Dage henholdsvis i 1ste og i 2det Stykke her, ligesom i den nugældende færøste Udpantningslov, ere satte til 14 Dage. Iøvrigt ere Bestemmelserne om Befendtgørelse angaaende Udpantning af Skatterestancer o. desl. ændrede i Overensstemmelse med de særegne færøste Forhold, ligesom saadanne Afgifter og Udgifter som Bankrenter, Brandpenge og Brokorn, der ikke findes paa Færøerne, ere udeladte.

Til § 5.

Denne § svarer i det hele til den tilsvarende § i Loven af 1873, hvis Regler angaaende Udpantningens Foretagelse ved Sognefogden saavel som om Udpantning hos Militærpersoner dog ere udeladte, ligesom Sæns Slutningsbestemmelse er omredigeret under Hensyn til, at den deri omhandlede videregaaende Virksomhed i Henseende til Udpantningens Kundgørelse og Foretagelse m. v. først paalægges Sysselmændene ved selve denne Bestemmelse.

Til §§ 6, 7 og 8.

Disse §§ ere med de fornødne Forandringer enslydende med de tilsvarende §§ i Loven af 1873.

Til § 9.

Da § 9 i Loven af 1873 maa bortfalde for Færøernes Vedkommende, svarer § 9 i

Førelagte Lovforslag m. m.

nærværende Forslag til § 10 i hin Lov, dog at dennes 3die Punktum her er afløst af en Henvisning til de i Loven om Tvangsauktioner m. m. af 9de April 1891, jfr. Anordning 12te April 1892, hvorved bemeldte Lov sættes i Kraft paa Færøerne, givne nyere Regler om Forauktionering.

Til § 10.

Overensstemmende med Loven af 1873 § 11, dog med den Forandring, at der af Hensyn til de i § 11 foresaaede Regler om Appel til Landsfogden i Slutningen af 1ste Punktum er udeladt Ordene „foraa vidt den angaar en appellabel Genstand“.

Til § 11.

Denne §, der er ny, indeholder en almindelig Bestemmelse om Afgang til Appel af de af Sysselmændene foretagne Udpantningsforretninger. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes denne Appel bør indrettes, afviger Forslaget fra Lagtingets Udsagt, der gik ud paa at gøre Amtet i dettes endnu bevarede Egenstab af Overpolitiret for Færøerne til Appelinstant og saa i denne Henseende. Da Ministeriet ikke har ment at kunne gaa med til en Udvidelse af denne i og for sig ekstraordinære Overdommermyndighed, hvormod man maa holde for, at den naturlige Overinstans i Udpantningsfager maa være den ordinære Fogedret, Landsfogden, har man ændret Forslaget i Overensstemmelse hermed, idet man ikke har næret nogen Betænkelighed ved, at Instanternes Antal herved forøges med 1, hvilket formentlig praktisk set vil være ganske uden Betydning, hvorfor man heller ikke for at undgaa denne Eventualitet har troet at burde stille Forslag om at lade den ordinære Fogedret træde i Stedet for Overretten, saaledes at den videre Appel fra Fogedretten skulde finde Sted direkte til Højesteret.

Til § 12.

Denne § er med de fornødne Forandringer overensstemmende med § 12 i Loven af 1873, dog at Fristen, inden hvilken den paagældende Sag i 1ste Instans skal være anlagt, er sat til 3 Maaneder i Stedet for 8 Uger.

Til § 13.

Overensstemmende med § 13 i Loven af 1873, dog at Ordet „Sagfører“ i sidste Punktum af Hensyn til, at der ikke findes autoriserede Sagførere paa Færøerne, er ombyttet med „sagkyndig Mand“.